1893—1973 80 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-3740 — Тел. з Ню Йорку: — BArclay 7-4125 УНСоюзу: BArclay 7-5337

РІК LXXX. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 11-го ТРАВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MAY 11, 1973 No. 87. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 10-го травня 1973 р.

ГУБЕРНАТОР НЕЛСОН РОКЕФЕЛЛЕР підписав кілька законів, які встановлюють суворіші кари для вуличних продавців наркотиків. Нові закони, між іншим, встановлюють мінімальні обов'язкові речинці ув'язнення. Деякі критики цих нових законів твердять, що їх буде тяжко здійснювати практично та що вони звернені переважно проти дрібних продавців, а не проти головних постачальників нелегальних наркотиків.

ОДНА З АГЕНЦІЙ ДЕПАРТАМЕНТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ сповістила, що за кілька десятиріч в Америці може настати недостача різних металевих руд. Ця агенція, яка займається геологічними дослідами, закликає країну, щоб не марнувала природних багатств і щоб пошукувала способів як більше продуктивно використовувати низькосортні руди.

ВІЙСЬКОВИЙ УРЯД ПЕРУ заявив, що риболовна індустрія цієї південно - американської країни буде націоналізована. Протягом останніх двох років стан цієї індустрії значно занепав. Головною причиною цього занепаду була несприятлива погода. У своїм повідомленні про націоналізацію риболовної індустрії уряд Перу нічого не сказав про фінансову компенсацію для американських фірм, які контролюють майже третину цієї індустрії.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ЕЛЛІОТ РІЧАРДСОН звернувся до Конгресу в справі призначення 1.2 більйонів долярів на військову допомогу для Камбоджі, Південної Кореї, Тайленду та інших країн. Промовляючи перед сенатською комісією для закордонних справ, Річардсон твердив, що допомагаючи приязним країнам розбудувати власні оборонні сили, Америка може вивести з цих країн свої військові частини. Як приклад, секретар оборони подав Південну Корею, звідки недавно було відкликано 20,000 американських вояків.

У СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ НАСТАЛА „відлига" в ділянці культури: три повісті одного письменника, які появилися були нелегально за кордоном, надруковано тепер у Східньому Берліні, — цінзура перепустила деж деякі п'єси і фільми, критичні супроти режиму і різних аспектів життя у комуністичній Східній Німеччині.

СОВЄТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСЕЙ КОСИГІН ПРИЙНЯВ нюйоркського посадника Джона Ліндзі, і вони — за офіційним комунікатом — перевели „приятельську розмову". Косигін і Ліндзі буцім-то висловилися за „покращання контактів між Ню Йорком і Москвою", але не сказано, у чому саме мали б проявитися ті „контакти". Перед своїм відлетом до Москви Ліндзі обіцяв був нюйоркським жидівським діячам, що він буде інтервеніювати у справі жидів в СССР.

БРИТАНІЯ ПІДПИСАЛА з Саудi Арабією договір на доставу Саудi Арабії бойових літаків та взагалі розбудову саудi - арабського летунства, включно з летовищами і різними причетними спорудами, разом на 625 мільйонів дол. Британський секретар оборони лорд Каррінгтон переговорював у цій справі з саудi - арабським королем Фейсалем. Саудi Арабія і Іран є тепер найсильнішими оборонцями Перської затоки проти зазіхань Москви і її ставленика Сирії.

БРИТІЙСЬКІ ВЛАСТІ У ГОНГ КОНГУ СКОНФІСКУВАЛИ на одному судні у місцевій пристані тонну опіюму вартости 5 мільйонів дол. у сирому вигляді та 14 мільйонів дол., коли перобити його на героїну і пустити на роздрібний чорний ринок.

ШВЕДСЬКИЙ УРЯД ЗАПОВІВ, що поширить свою прибережну морську смугу з 4-ох миль на 12 миль, щоби протидіяти безкрупульній риболовлі совєтських тральників. Шведські рибалки щораз голосніше нарікали на безпощадне побоєвання шведської рибальської фльоти.

КОЛИШНІЙ ВОЛОДАР КАМБОДЖІ НОРОДОМ СІЯНУК ВИЇХАВ з Пекіну на об'їзд 9-ох країн в Африці й Европі, щоби приєднати їх для своїх претенсій щодо повороту до влади у Камбоджі. Але всі ті держави в Африці й Европі — або мають ліві соціялістичні режими або про-комуністичні, як Румунія, Албанія і Югославія. Нородом Сіянук користується протекцією збоку комуністичного уряду, який дав йому притулок у Пекіні.

Закінчилася окупація Вундед Ні

Вундед Ні, Південна Дакота. — 8 травня войовнича група індіян, яка окупувала Вундед Ні протягом 70 днів, склала зброю і евакуювала це містечко. Індіяни і представники американського уряду прийшли до порозуміння ще в кінці минулого тижня. Представники обох сторін тоді домовилися, що коли індіяни закінчать окупацію цієї місцевости, то американський уряд гарантує скорі переговори між провідниками племени Оглала Су та принаймі п'ятьма репрезентантами американського Уряду. А останньої неділі був підписаний договір, в якому були включені докладні постанови про розброєння групи індіян та евакуацію Вундед Ні. У вівторок 8-го травня місцевість Вундед Ні вже була в руках федеральних маршалів і агентів Еф-Бі-Ай.

Окупація Вундед Ні войовничими індіянами почалася 27-го лютого ц. р. Тоді прибуло 200 членів Американського Індіянського Руху силою захопили це містечко на резерваті племени Оглала Су. Метою їх було повалення вибраного уряду племени. Вони твердили, що цей уряд є диктаторський і проявляє корупцію і вимагали його усунення.

Від кінця лютого аж до 8 травня, містечко Вундед Ні було під облогою поліції, федеральних маршалів і агентів Еф-Бі-Ай. Переговори між представниками уряду та оточеними індіянами довший час не давали жадних результатів. Переговори були часто перериваної стріляниною. Два індіяни були вбиті, а кілька федеральних агентів були поранені. Оточені індіяни, які спочатку вимагали тільки усунення вибраного уряду племени Оглала Су, почали висувати ще інші вимоги. Нарешті, після 70 днів, прийшло до порозуміння. В наступному тижні представники Оглала Су мають зустрітися з репрезентантами Уряду для обговорення різних проблем. Між справами, які будуть порушені є питання про фінансову винагороду для індіян за землі, які були забрані від них протягом 19-го та 20-го століть.

Справа з Вундед Ні ще не зовсім закінчена, бо представники Уряду повідомили, що біля 40 осіб буде арештовано і над ними відбудеться суд за „збройну ребелію".

ЗСА БУДУТЬ ЗМАГАТИСЯ ЗА НОВУ ПОБУДОВУ МИРУ У СВІТІ — ЗАЯВЛЯЄ ПРЕЗ. НІКСОН

Вашингтон. — Не зважаючи на всі трудноші внутрішнього порядку у зв'язку з вотергейтською аферою, президент Ніксон твердо рішений продовжувати зовнішню політику під кутом забезпечення у світі тривалого миру шляхом створення передумов для нового типу взаємин ЗСА з іншими державами, а в першій мірі з такими ідеологічними противниками Америки, як ССCР та Китай. На цю тему багато дечого сказав президент Ніксон у промові на вечері 9 травня, зорганізованій Крайовим комітетом Республіканської партії для збірання фондів для партії фінансових засобів. Мова тут про традиційний вечір зі вступом 1 000 дол. від особи. У своєму виступі президент Ніксон запевнив слухачів, що він рішений внести повну і цілковиту ясність у вотергейтську аферу, і що всі винні в правопорушенні будуть притягнені до відповідальности. Ця подія, однак, не матиме ніякого впливу на працю і політику Уряду — говорив Президент. „Ми не дозволимо, щоб цей жалюгідний випадок відстрашив нас, чи відвернув нас від нашої великої мети, яку ми маємо досягнути і ради якої ми дістали переважаючу більшість у виборах в листопаді 1972 року... Я хочу запевнити вас... і ви можете бути певні цього, що ваш уряд йде вперед у своїй праці і ми йтимемо вперед протягом наступних чотирьох років". Президент відзначив, що в недалекому майбутньому ми матимемо зустріч з совєтським лідером. Ця чергова зустріч має причинитися до скріплення миру в світі. Ці досягнення, за словами Президента, „не розв'яжуть основних різниць між різними системами правління і нашими філософіями. Вони є. Вони залишаться. Прогрес буде в тому, коли ми будемо могти розв'язувати наші розходження при конференційному столі після твердих переговорів. Це ми робили в минулому році і це плянуємо робити тепер на базі докладного плянування, яке допоможе нам посу-

(Закінчення на стор. 4-ій)

У 13 стейтах відновлено кару смерти

Ню Йорк. — Опитування проведене агенцією Асошіейтед Прес виявило, що в 13 стейтах відновлено кару смерти. У двох інших стейтах такі законопроєкти вже пройшли через леґіслятури і тільки очікують підписів губернаторів, а в одному стейті справа була відкладена до 1974 року, коли почнеться нова сесія леґіслятури. Відновлено кару смерти в таких стейтах: Аркензо, Колорадо, Коннектикат, Флорида, Джорджія, Індіяна, Монтана, Небраска, Невада, Ню Мексіко, Огайо, Ютагі Вайомінґ. У Теннесі та в Арізоні законопроєкти пройшли і майже певно, що губернатори їх підпишуть. Губернатор Вілліям Валлер із Міссісіпі заявився за відновленням кари смерти, але не підписав законопроєкту, бо вважав, що він написаний неясно. Більшість цих законів і законопроєктів точно визначають, за який злочин караться смертю. Наприклад, убиття поліцая і пожежника належить до цієї категорії злочинів. У сенаті стейту Ню Джерзі обговорюється законопроєкт, який передбачає кару смерти також за заздалегідь задумане вбивство, за вбивство під час викрадення та за вбивство під час повітряного піратства.

Д-р Богдан Футей очолив УЗО — Відділ УККА в Клівленді

Нова Управа УЗО-Відділу УККА в Клівленді. У першому ряді сидять (зліва): мґр Стефан Воляник, Ірина Кашубинська, д-р Богдан Футей, Ростислава Бачинська, мґр Василь Ліщинецький та Юрій Коцюмбас. У другому ряді (зліва): інж. Роман Возняк, інж. Василь Хмиляк, Григорій Завадівський, інж. Зорян Городиський, Василь Камінський, мґр Володимир Басладинський, д-р Ігор Комарянський та Петро Лютий.

Клівленд-Парма. — З кінцем березня ц. р. відбулися тут річні загальні збори Українських Злучених Організацій — Відділу УККА, у висліді яких обрано нову Управу з д-ром Богданом Футеєм, головним радним Українського Народного Союзу, як головою. Збори відбулися в залі парафії св. Покрова і ними проводила Президія в складі: мґр. Стефан Воляник — голова та пані Ірина Кашубинська — секретар. Після прочитання і прийняття протоколу з попередніх річних зборів, звіти з діяльности Управи за дворічну каденцію склали голова мґр. Василь Ліщинецький, секретар д-р Зенон Голубець, референт зовнішніх зв'язків д-р Богдан Футей, фінансовий референт Андрій Коцюмбас, референт суспільної опіки Ірина Кашубинська та імпрезовий референт інж. Роман Возняк. За Контрольну Комісію звітував Василь Камінський, підкреслюючи добру співпрацю Управи під проводом Василя Ліщинецького. На пропозицію Номінаційної Комісії обрано нову Управу в складі: голова — д-р Богдан Футей і члени — інж. Роман Возняк, інж. Зорян Городиський, д-р Зенон Голубець. Василь Камінський, Юрій Коцюмбас, Ростислава Бачинська, мґр Анна Бриздин, мґр. Володимир Басладинський, Іван Норка, д-р Ігор Комарянський, інж. Василь Хмиляк та мґр. Василь Ліщинецький.

Кіссінджер прибув до Лондону після „щирих і задовільних" розмов з Брежнєвим

Лондон. — Асистент президента Ніксона для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджер прибув у середу 9 травня до Лондону з Москви і був на „діловому обіді" з британським прем'єром Едвардом Гітом. Головна ціль зупинення Кіссінджера у Лондоні на 24 години — за газетними повідомленнями — було те, щоб поінформувати докладно британських державних мужів про його наради з Брежнєвим. Кіссінджер був чотири дні в Совєтах, весь час на віддалені від Москви за 75 миль „дачі" біля містечка Завідово і весь той час був виповнений нарадами з Брежнєвим, міністром закордонних справ Андрєєм Громиком та совєтським амбасадором у Вашингтоні Анатолієм Добриніним. У спільному американсько - совєтському комунікаті, що його проголошено на закінчення відвідин Кіссінджера, сказано тільки, що ті наради були „щирі й корисні" та стосувалися „всіх справ обопільного заінтересування", але знову не виявлено ніякої конкретної справи, про яку була там мова. Кіссінджер признав у короткій розмові з журналістами, що у тих нарадах не визначено ще дати приїзду Брежнєва до Вашингтону та що „треба буде ще дальше з'ясувати деякі справи", що вказує на те, що відвідини Кіссінджера в ССCР не мали того успіху, як його сподівалися у Москві й Вашингтоні. Кіссінджер не мав навіть часу відвідати Ленінград, як це плянував був перед своїм виїздом до ССCР.

Щербицький прославляє Брежнєва

Київ. — Виступаючи з промовою з нагоди 1-го травня на першотравневій маніфестації в Києві, перший секретар ЦК КП України та член Політбюра КПСС В. Щербицький дуже „тепло" висловився про „великий особистий вклад і ініціятиву генерального секретаря ЦК нашої партії Леоніда Ілліча Брежнєва", коля йдеться про совєтські досягнення на відтинках зовнішньої і внутрішньої політики. Згідно з заявою Щербицького, особливо радісно всі в СССР „зустрінули повідомлення про присудження товаришу Л. І. Брежнєву міжнародної ленінської премії „За зміцнення миру між народами". В цій же самій промові Щербицький говорив про „перевиконан и я" Українською ССР, підкреслюючи те, що „народ України, як і всі радянські люди, самовіддано працює над втіленням у життя накреслень XXIV з'їзду партії". Доказом на „ентузіязм" населення України мав бути, за словами Щербицького, „ленінський комуністичн и й суботник", у якому „добровільно" взяло участь понад 28 млн. людей і „виготовлено продукції на 111 мільйонів карбованців". Мова тут про щорічний час пропаґанде в СССР відзначення дня народин Леніна 21 квітня.

У Західній Німеччині скріпився режим соціялістичного канцлера Брандта

Бонн. — Коаліційний із Вільними демократами соціялістичний уряд канцлера Віллі Брандта опинився у кращій ситуації після того, як лідер опозиції Райнер Ваззель, який займав те становище впродовж 10-ох років у парляменті, втратив підтримку у своїх однопартійців. На зібранні опозиційних парляментарних послів Райнер Барзель запропонував, щоб опозиція голосувала в парляменті проти затвердження німецько-совєтського пакту про нормалізацію взаємин, зате голосувала за зголошення петиції на членство в Об'єднаних Націях і підтримання такої петиції Східньої Німеччини. У тайному голосуванні признали залишився 101 голосом „проти" при 93-ох „за" та одному, що стримався. Негайно після цього Райнер Барзель зрікся головства опозиції, яке тимчасово перебрав кол. канцлер Курт Георг Кізінґер. В імені опозиції промовляв в парляменті кол. міністер фінансів Франц Йозеф Штравс, лідер баварської консервативної партії відламу Християнсько - демократичної партії, яка програла парляментарні вибори в листопаді м.р. Коаліція соціялістів і вільних демократів уряду В. Брандта має в парляменті більшість 271 проти опозиційних 225 послів, так, що канцлер В. Брандт не має труднощів переводити в парляменті всі свої внески. Франц Йозеф Штравс стане мабуть лідером опозиції в Західній Німеччині. Він заявився проти нормалізації відносин з ССCР за соціялістичним зразком і проти підтримання петиції Східньої Німеччини щодо членства в ОН.

Семінар Українських Студій у Гарварді видав нове число „Рецензії"

Кембридж, Масс. — Семінар Українських Студій при Гарвардському Університеті видав 72-сторінковим випуском нове число публікованого ним з 1970 року піврічника "Recenzija" („Рецензія"): Огляд совєтських наукових публікацій). На зміст цього 1-го в третьому річнику, за осінь 1972 року, числа складаються такі огляди й рецензії: стаття архітекта Тита Д. Геврика з Пенсильванійського Університету про архітектуру в 6-томній „Історії Українського мистецтва", яка була видана в Києві в 1966-1968 роках за редакцією Української Радянської Енциклопедії під проводом Миколи Бажана, рецензія Лізи Крон з Гарвардського Університету на видану 1970 р. в Києві книжку Бориса Антоненка - Давидовича „Як ми говоримо", огляд проф. Омеляна Пріцака з Гарвардського Університету „Каталогу колекцій документів Археографічної Комісії 1369-1899", опрацьованого співробітниками Центрального Державного Історичного Архіву УССР в Києві й виданого там же 1971 р., рецензія Адріяна Сливоцького з Гарвардського Університету на видану в Києві 1971 р. працю М. Ф. Котляра „Грошовий обіг на території України доби феодалізму" та рецензія Павла Р. Маґочі з Гарвардського Університету на дослідження Петра К. Сміяна „Жовтнева революція і Закарпаття (1917-1919)", що було дано у Львові 1972 р. Виходить „Рецензія" в акад. 1972-73 р. за редакцією Ростислава Голод - Третяк і Зірки Зарембі - Филипчак. Як дорадник факультету підписує цей журнал проф. О. Пріцак і як адм. редактор А. Сливоцький. Передплата для приватних передплатників виносить 3.00 дол. на рік. Одне число коштує 2.00 дол. Висилати передплату і листування треба на адресу: "Recenzija", 1737 Cambridge Street, R. 208, Cambridge, Mass. 02138.

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Ню Йорк, Н. П. (УККА). — В суботу 5-го травня 1973 р. Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки відбула пленарне чвертьрічне засідання в Українському Інституті Америки, в якому взяло участь 24 члени. Засіданням проводив, у відсутності президента УККА д-ра Л. Е. Добрянського, Йосип Лисогір, екзекутивний віцепрезидент, а секретарював Ігнат М. Білинський.

Екзекутивний директор УККА Іван Базарко зреферував справу приїзду до Америки Блаженнішого Верховного Архиєпископа, Кардинала Йосифа VII та заходи УККА для його достойного прийняття в нашій громаді. З того приводу канцелярія УККА видала спеціяльний заклик до наших громад для величного прийняття Дорогого Гостя в Америці. Запрошено рівнож Кардинала Йосифа до участи в Жалобній Маніфестації у Вашингтоні 26-го травня ц. р. УККА робить також старання для відбуття зустрічі Кардинала Йосифа з Екзекутивою УККА.

Жалобна Маніфестація У Вашингтоні

Мґр І. Базарко також звітував про підготовку Жалобної Маніфестації у Вашингтоні в суботу 26 травня 1973 р., яку влаштовує Екзекутива УККА разом із Відділом УККА у Вашингтоні та при допомозі всіх центральних і крайових українських організацій, що діють в системі УККА. Намічено програму, яка включатиме виступи українських і американських промовців, молитви українських Владик, виступ хору „Прометей" з Філядельфії, інсценізацію новелі „Смерть" членами ОМУС і т. п. Після Жалобної Маніфестації є в пляні відбути похід до совєтської амбасади. Приготовляються відповідні плякати, друкуються летючки та спеціяльний меморіял до Об'єднаних Націй.

По довшій дискусії, ухвалено наступне:

1. Створити Виконний Комітет для переведення Маніфестації, в склад якого увійшли: Й. Лисогір, як голова, І. Базарко, д-р В. Душник, п-і Уляна Дячук, п-і Христина Кульчицька та Б. Федорак;

2. Написати спеціяльні листи до тих молодечих організацій, які досі ще не зголосили своєї участи в Жалобній Маніфестації та ще раз запросити їх до участи;

3. Влаштувати пресову конференцію в четвер, 24-го травня, ц. р. у Вашингтоні для поінформування американської преси про цілі маніфестації.

Справа останніх Обіжних Листів ФКУ

У зв'язку з появою Обіжного Листа під заголовком: „Знову лістпул, щоб примінити дію ФКУ" та розісланням його до предстанників Фонду референтом ФКУ, в якому закинено зловживання цієї акції деяким громадсь-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПАРАФІЇ І ГРОМАДИ МІННЕАПОЛІСУ, ДЕТРОЙТУ, НЮ ЙОРКУ ГОТУЮТЬСЯ ДО ВІДВИДИН І ЗУСТРІЧІ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

Крім загальної програми відвидин і привітань Первоієрарха Української Католицької Церкви Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого в Америці та підготови його зустрічі у Філядельфії, Нюарку і Клівленді, про що вже були повідомлення у „Свободі", одержано тепер деякі подробиці таких відвидин і зустрічі в Міннеаполісі, Детройті і в Ню Йорку.

„УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ ВОЛІ КАРДИНАЛА СЛІПОГО" В МІННЕСОТІ

Міннеаполіс, Мінн. — З нагоди відвідин Верховного Архиєпископа УКЦеркви в цій митрополії в днях 22 і 23 травня ц. р., губернатор проголосив 23-го травня „Українським Днем Волі Кардинала Сліпого" в стейті, закликаючи громадян до достойного його привітання і пошанування. Верховний Архиєпископ прилетить до Міннеаполісу літаком з Чикаго у вівторок, 22-го травня о г. 12:23 вполудне. Зустріч і перші привітання відбудуться на летовищі. О год. 6:30 вечора того ж дня Блаженніший в соблуженні Владик, місцевого пароха о. шамбеляна д-ра Степана Квала та духовенства відправить в місцевій церкві св. Константина Архиєрейську Святу Літургію, яка буде попереджена процесією до церкви представників церковних і світських організацій з прапорами. Процесія почнеться о год. 6-ій вечора.

В середу, 23-го травня, буде також Днем Української Католицької Молоді, який почнеться о год. 8:45 привітанням Блаженнішого представниками молоді. О год. 9-ій рано Блаженніший відправить на інтенцію молоді Св. Літургію, під час якої відбудеться перше Св. Причастя шкільної дітвори. О 10-ій рано буде спільний сніданок. Того ж дня о год. 3-ій по полудні Блаженніший відвідає місійну парафію у Ст. Пол в о год. 4-ій по полудні Міннесотський університет та українські архіви і бібліотеку в ньому. О год. 5:30 того ж дня відбудеться торжественне благословення новозбудованих при парафії св. Константина приміщень музею і ґалерії ім. Кардинала Йосифа Сліпого та відкриття пропам'ятнього там бронзового погруддя Блаженнішого. О год. 7-ій вечора того дня буде величавий привітальний бенкет в готелі Лімінґтон з участю губернатора стейту, посадника міста, сенаторів Гомфрі і Мондейла та багатьох інших достойників. Наступного дня, в четвер 24-го травня, о год. 11-ій перед полуднем Блаженніший відлетить літаком до Детройту.

ВІДВИДИНИ В ДЕТРОЙТІ

Детройт (Ф. Л.) — Приїзд Верховного Архиєпископа до Детройту передбачений на четвер, 24-го травня. Для привітання Гостя створено Головний і Екзекутивний Комітети, до першого з яких входять: о. декан М. Бохевич, о. ігумен І. Лотоцький, ЧСВВ, о. І. Прокопович, о. Н. Ніціца, о. М. Ковч і о. В. Дзюрман. Екзекутивний комітет очолює д-р В. Прокопович і він складається з 5-ох заступників голови, координатора, двох секретарів та членів бенкетової, фінансової, господарської, інформаційної, видавничої та спонзорської комісій. Обидва Комітети створено з представників понад 60 церковних і світських організацій. У програмі зустрічі і привітання Верховного Архиєпископа передбачені:

1. У четвер, 24-го травня перед полуднем привітання на летовищі і пресова конференція.

2. Того ж дня пізніше зустріч Блаженнішого з громадянством в шкільній авдиторії при вулиці МекДуґал в Гемтремку;

3. Того ж дня о год. 7-ій вечора бенкет в залях Сенташел Голл при 221 Іст Дже-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07306

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Крайня пора

Починаючи від червня минулого року, у „Свободі", як і в інших українських та іншомовних часописах вільного світу, щораз частіше появляються повідомлення про нові жорстокі вироки на суджених в Україні діячів культури. У вересні 1972 р. був засуджений у Києві на 5 років ув'язнення і 3 роки заслання літературознавець і поет, автор збірки „Зимові дерева" Василь Стус. Того ж місяця у Львові засудили — уже вдруге — літературознавця й автора есею „Більмо" Михайла Осадчого на 7 років ув'язнення і 3 заслання. В листопаді 1972 року був засуджений у Львові на 9 років ув'язнення і 3 роки заслання поет, автор кількох збірок поезій Ігор Калинець. У січні 1973 року київський обласний суд засудив математика Леоніда Плюща на досмертне ув'язнення в психіятричній лікарні тюремного режиму. Протягом самого тільки березня були засуджені у Львові і в Києві видатні українські літературні критики, і публіцисти: Вячеслав Чорновіл, упорядник збірки „Лихо з розуму" — на 7 років ув'язнення і 5 заслання, Іван Дзюба, автор трактату „Інтернаціоналізм чи русифікація?" — на 5 років ув'язнення і 3 заслання, Іван Світличний, перекладач з Беранже — на 7 років ув'язнення та 5 заслання і Євген Сверстюк, автор збірки есеїв „Собор у риштованні" — на 5 років ув'язнення.

Реєстр судів і засудів тільки за останні місяці можна б продовжувати. Треба з важким болем ствердити, що не викликали ці вироки такої реакції, як треба було сподіватися. Після досить широких й активних протестів з початком минулого року, що відбулися у зв'язку з проведеними московським КҐБ арештами в Україні, українська громада в діяспорі неначебто збайдужніла. Крім деякої акції очолюваної сенатором Юзиком Комісії Оборони Прав Людини при СКВУ та писаних протестів і петицій, організованих видавництвом „Смолоскип" ім. Василя Симоненка, Комітетом Оборони Совєтських Політичних В'язнів і ТУСМ'ом та гідної признання акції „Банку крови" конференції молодечих і студентських організацій при УККА, українські центральні організації, наукові товариства чи літературно - мистецькі об'єднання не виступили в обороні засуджених на довголітні жорстокі вироки українських діячів літератури і науки так, як повинні б вчинити та як цього можна б очікувати. Не започатковано добре запляннованої протестаційної акції проти їх засудів, не відбулося жадної протестаційної демонстрації більшого маштабу. Кілька років тому, коли були вперше арештовані І. Світличний і І. Дзюба, українці причинилися до їх звільнення з допомогою широких протестаційних акцій по всіх країнах українського поселення. Сьогодні, коли ж не тільки Світличний і Дзюба, але й десятки інших опинилися в таборах суворого режиму, засуджені на неминучу смерть в ув'язненні, українці у вільному світі якось начебто замовкли.

Здається, що крайня вже пора українським людям і громадам виступити з могутнім протестом, щоб його почули не тільки у всьому вільному світі, але й відчули дошкульно в Москві. Заповіджений на червень приїзд до ЗСА совєтського диктатора Брежнєва дає на це додаткову нагоду.

Преса і громадянство

Події довкруги вотерґейтської афери та надужить під час президентської виборчої кампанії 1972 року гостро й виразно наголосили ролю і можливості преси у вільному суспільстві. Сьогодні стало цілком ясним, що коли б не преса і коли б не впертість та готовість кореспондентів дошукуватися закуліс таких чи інших подій, справа шпигування головної кватири Демократичної партії та порушень зобов'язуючих законів під час виборчої кампанії була б „загубилася" в повені поточних подій і, правдоподібно, про неї ніхто й не згадував би.

Не зважаючи на ввесь натиск і заходи офіційних чинників, щоб прикрити фактичний стан і не допустити до розкриття скандальних історій, незалежна від держави преса ще раз продемонструвала, що в державі вона є справді тим „четвертим станом", з яким треба рахуватися, і що виграти з нею змагання — справді безнадійна справа.

У громадському і політичному житті, де маємо справу з елементами сили і влади, — явища беззаконности, особистої наживи, корупції не є чимось незвичайним. Відома загально заява британійського державного діяча про те, що „влада допроваджує до корупції, але абсолютна влада допроваджує до абсолютної корупції". З цим явищем ми зустрілися якраз тепер в Америці. Вотерґейтська афера та всі інші похідні елементи, деталі яких виходять тепер наверх майже кожного дня, є тільки одним із прикладів цієї вічної істини.

Незалежна преса, журналісти, політичні коментатори в газетах, радіо і на телевізії мають у своїх руках засоби особливої сили, яка може з повним успіхом протидіяти незаконному нагромаджуванню політичної і фінансової чи військово - поліційної сили, мобілізуючи публічну опінію, розкриваючи порушення, звертаючи увагу на таку чи іншу загрозу. Очевидно, йдеться тут не про сенсаційний бік справи, не про те, щоб писати про недоліки тільки тому, що, мовляв, матеріял на таку тему притягає увагу масового читача, а з думкою про добро всього суспільства, народу і держави. Не вся преса належно з цього обов'язку вив'язується, але, без уваги на такі чи інші свої недомагання, вона своє завдання своєрідного „сторожа" національного правопорядку і моралі виконує.

Папа Павло проголосив 1975 рік „святим роком"

Рим. — Промовляючи до 7,000 прочан, зібраних у Ватикані, папа Павло УІ проголосив 1975 рік „святим роком", йдучи за давньою традицією Римської Церкви. Одночасно Папа призначив на координатора активностей, зв'язаних з „святом роком" кардинала Максиміляна Фюрстенберґа, кол. голову Священної конґреґації для Східніх Церков. Останній такий „святий рік" був у 1950 році. Найближчим „святим роком" буде відзначено 10-річчя з дня закінчення Вселенського Ватиканського Собору II. Проголошування окремих років „святими роками" почалося з 1300 року з метою „духовного оновлення" Церкви та вірних. З нагоди цієї події Церква проголошує відпусти для вірних, зокрема для всіх тих, хто відбуде прощу до Риму.

В. Шандор

МАДЯРСЬКО-ПОЛЬСЬКІ ІЛЮЗІЇ

Мадярська національна група в західньому світі веде посилену акцію для популяризації ідеї великої Свято-Стефанівської Мадярщини. Мовляв, тільки Велика Мадярщина була до Першої світової війни заборолом проти наїзду „варварів" зі Сходу до Центральної Европи. Відірванням від неї територій після тієї війни порушено рівновагу, що спричинило сучасний жалюгідний стан. В своїй пропаганді використовують вони різні нагоди, як 50-ліття Тріянону, 15-ліття мадярського повстання і 150-ліття уродин найвизначнішого поета Мадярщини Петефі Шандора.

При таких нагодах наголошують історичні проблеми власного народу, а одночасно висувають домагання про приєднання до Мадярщини тих чужонаціональних територій, які від них відійшли внаслідок Тріянонського договору. Особливу увагу при цьому присвячують Карпатській Україні. Свою пропаґанду проводять вони не тільки через власну пресу, але і в офіційних меморіялах, подаваних політичним та державним чинникам у вільному світі. В цих своїх зверненнях мадяри виступають як історичні власники відібраних від них в 1918 р. територій, представляючи їх як мадярські і замовчуючи автохтонне населення.

За одну з найважливіших політичних цілей своїх акцій уважають мадяри створення спільних польсько - мадярських кордонів, зрозуміло, коштом Карпатської України. Для успішного ведення справи створено в Чикаґо Польсько - Мадярську Світову Федерацію, яка здекларувала, що „по 35 роках поляки й мадяри приймають знову спільну політичну програму під гаслом: Поляки й мадяри — браття". Виходить, це братерство засноване тільки на їх спільному протиукраїнському інтересі, бо в практичному житті взаємини між ними не дуже „братерські".

Карпати знову стали центром уваги мадяр, і навіть такі достойники, як кардинал Міндсентій, у своїх проповідях згадує про „наші Карпати". І мадярська преса в Америці також зовсім явно пише про „цю відірвану тисячолітню мадярську землю і в ній Ужгород", або „Ужгород більше як тисяча літ був мадярський і тільки з Тріяноні подарували його разом із Закарпаттям Чехо-Словаччині". Відзначаючи ювілей Петефі, мадяри підкреслюють, що він „боровся за волю всього народу історичної Мадярщини, за всю мадярську землю, до якої належать і Карпати".

В офіційному пресовому повідомленні Польсько - Мадярської Федерації сказано, що до Польщі і Мадярщини належить п'ять етнічних груп, однак їх національність не зазначено. В травні м. р. приступили до тієї федерації і словаки, зорганізовані в Словацькому Світовому Конґресі, головою якого є Степан Роман, урановий маґнат в Канаді, а членами Президії відомі політичні й культурні діячі з доби державности Словаччини. Голова С. Роман в окремому листі висловив свій „подив і приязнь до Федерації".

Словаччина є важливим стратегічним пунктом у Центральній Европі, і тому є предметом постійної уваги сусідів. Нас, карпатських українців, завжди цікавила політична доля Словаччини в минулому, цікавить і тепер. На жаль, у наших взаєминах з словаками ми не знаходили тієї добросердечности, яка повинна була б бути між двома братніми сусідніми народами. Ділові й добросердечні взаємини мали місце тільки під час спільного поневолення Мадярщиною до Першої світової війни. Тому з тим більшою увагою беремо до відома участь Світового Конґресу Словаків в Польсько - Мадярській Федерації, політичні цілі та програма якої мусять бути словакам відомі.

Ми не хочемо встрявати в політику словаків, бо уважаємо, що це їхня внутрішня справа. Оскільки, однак, вони входять до Федерації і будуть брати участь у ворожих до Карпатської України і української державної справи політичних акціях, уважаємо не тільки своїм правом, але й святим обов'язком протидіяти такого роду тенденціям, звідки б вони не походили.

Ми завжди ставилися з вирозумінням та симпатіями до національно - політичних аспірацій словаків. Тішились їх успіхами і боліли невдачами. Тому годі нам зрозуміти охоту словаків до співпраці з мадярами, які їм колись відмовляли людську гідність, твердячи: „Словак не чоловік, каша не їда". Словакам добре відомі способи й форми панування мадяр та цілі їхньої співпраці з поляками. Світовий Словацький Конґрес вислав до Федерації голову своєї політичної ради, д-ра Йосифа А. Мікуша, людину вже словацької політичної вихови, який займає в Федерації місце заступника голови.

Карпатські українці Америки й Канади на своєму з'їзді в кінці 1972 р. прийняли однозгідно „Декларацію", в якій займають рішуче становище не тільки до ворожих акцій сусідів проти Карпатської України, але й до інших державно - правних проблем краю. Ця „Декларація" незабаром буде розіслана українській пресі й політичним інституціям, а в перекладі на англійську мову чужим державним і політичним чинникам. На Зустрічі Закарпатців і на загальних зборах Карпатського Союзу на Оселі „Верховина" в кінці травня проблеми Карпатської України будуть головним предметом нарад.

СУЧАСНА ІНФЛЯЦІЯ В СВІТІ

(Доповідь д-ра В. Голубничого в УВАН)

(1)

На засіданні Економічної Секції УВАН у Ню Йорку 31-го березня ц. р. відбулася доповідь проф. Всеволода Голубничого на тему „Західній світовий ринок і криза доляра".

Відкриваючи засідання, проф. Іван Замша представив присутнім голову Правничо - Економічного Відділу УВАН у ЗСА, останнього міністра фінансів і голову Ради Міністрів Директорії Української Народної Республіки, професора Бориса Миколайовича Мартоса. Збори привітали довгими оплесками 94-літнього творця перших українських національних грошей, — карбованця Української Центральної Ради 1917 року.

Доповідач, проф. Голубничий, у вступі своєї доповіді виклав у головних рисах сучасні післякейнзіянські теорії грошової політики та міжнародної фінансової системи, потім розглянув інфляцію грошей і цін як знаряддя державної економічної політики прискорення економічного розвитку, вказуючи, зокрема, на те, що уряди ЗСА, Західньої Европи й Японії послуговуються цим знаряддям свідомо протягом останніх двадцяти років.

Доповідач наголосив, що соціяльно - економічний ефект інфляції на різні кляси населення різний. Від інфляції терплять головно дві групи: найбідніші кляси, що мають фіксовані прибутки, які автоматично не зростають. До цієї групи належать, наприклад, пенсіонери, стипендіяти, дрібні державні урядовці, незорганізовані у профспілках робітники та фармери, заощаджувачі збережень та асекурацій. З другого краю від інфляції терплять банки та їхні власники і кредитори взагалі, бо інфляція знищує реальну вартість відсотків і боргів. Від інфляції не втрачають, а виграють такі групи, як промисловці, торгівці, об'єднані у профспілках робітники та всі ті, чия платня й прибутки зростають разом з інфляцією, а то й швидше за неї. Виграють на інфляції також боржники.

Сучасна післякейнзіянська фінансова теорія вважає державну політику інфляції грошей за економічно доцільну тоді, коли інфляція контролюється в межах 2,5-4 відс. на рік і приводить до зростання реальної продукції всієї економіки країни на 4,5-6 відс. на рік. Коли внаслідок вливання державою грошей в економіку ціни зростають дещо швидше за кошти виробництва, прибутки зростають понад кошти й стимулюють нові, додаткові капіталовкладення та затруднення нової робітної сили. Таким чином контрольована інфляція приводить до прискорення економічного росту країни, до модернізації техніки.

Таку політику започаткували демократи за президента Кеннеді, внаслідок чого протягом 1961-1970 рр. американська економіка безперервно зростала небувалим в її історії темпом, що становив майже 5 відс. на рік. В'єтнамська війна, що не була передбачена цими плянами Уряду, додала під кінець величезну зайву інфляцію державних витрат, і інфляція стала вириватися з-під контролі. Тому в 1970-71 рр. през. Ніксон прийняв політику різкого загальмування припливу грошей в економіку, і реальна продукція країни скоротилася на 1,3 відс. Але з припиненням війни й переключенням значної частини виробництва з воєнного на цивільне та з відновленням політики контрольованої інфляції економіка ЗСА вже протягом 1972 року знову зросла на 6,5 відс., і в 1973 році це зростання прискорилося до 5,7 відс.

В. Голубничий зазначив, що контрольована інфляція, як доводить досвід, „стала найефективнішим інструментом державної економічної політики" і що „економічна система поводиться й буде поводитися надалі так, як того забажає Уряд". Метою політики вже є не вихід з депресії, як було за Кейнза, і не уникання депресії, як було після другої світової війни, — бо це вже більше не є проблемою, — а прискорювання чи сповільнювання росту цілої економіки чи окремих, вибраних її секторів згідно з доцільністю. „Капіталізм сьогодні, — сказав доповідач, — є вільно - ринковим, приватно - підприємницьким на мікроекономічному рівні, на рівні окремих підприємств та споживачів. А на мікрорівні це вже є капіталізм, керований державою". Доповідач підкреслив, що цю саму політику контрольованої інфляції застосовують останнім часом з успіхом і уряди всіх інших економічно розвинутих країн в Европі й Японії, де інфляція і темпи зростання економіки навіть вищі, ніж в Америці. Однак, для економічно недорозвинутих країн ця політика ще не надається.

Протягом останніх п'яти років виникла, однак, нова проблема — проблема міжнародних відносин поміж нерівно інфляційними валютами окремих західніх країн, проблема їхнього стосунку до золота та впливу цих нових проблем на міжнародну торгівлю. Вже довго триваючий і зростаючий дефіцит у платіжному балансі ЗСА з закордоном означає на практиці експорт американської внутрішньої інфляції за кордон з усіма відповідними наслідками для господарств інших країн. В них інфляція почасти більша, ніж в Америці, саме тому, що туди з Америки напливають величезні потоки долярів. Сума цих долярів, що кружляють за кордоном (так звані „евро-доляри") досягла вже майже 90 мільярдів, тоді як ще десять років тому їх там було лише 30 мільярдів. Тому, що національні господарства европейських країн і Японії ще не мають спільної монетарної системи і відсотки на кредити в кожній країні різні, а разом в них усіх — вищі, ніж у ЗСА, ці величезні суми долярів кочують з однієї країни до іншої в пошуках вищого відсотку, а назад до Америки не повертаються. Це кочування долярів за кордоном та постійне збільшення їх кількости там підриває вартість і стабільність національних валют, підносить ціни на золото, яке, зокрема, скуповують за доляри арабські нафтові февдали та азійські й південноамериканські поміщики, а внаслідок цього всього вартість доляра за кордоном у золоті та інших валютах ввесь час падає. Уряд ЗСА вже двічі офіційно здевальвував доляр і відмовився продавати золото із своїх державних резервів за кордон. Те саме змушені були зробити й уряди майже всіх інших країн, ревальвуючи свої валюти та відриваючи їх від золотого стандарту. Деякі господарські кола, політики, а особливо преса в Европі й Японії обвинувачують Америку за цю кризу міжнародних фінансів і вимагають, щоб Америка закрила дефіцит у своєму платіжному балянсі. Вони, зокрема, нарікають, що за ці доляри великі американські фірми скуповують европейські підприємства й акції, будують свої фабрики і намагаються підпорядкувати собі господарство европейських країн, Японії й цілого світу.

(Продовження буде)

ЗАПОВІТ ОСТАННЬОЇ ВОЛІ

(До статті „Забобон чи недбальство?")

Під цим заголовком минулого тижня в „Свободі" надруковано статтю п. Миколи Ів. Шпитка, відомого працівника в ділянці суспільної опіки й допомоги, в якій говориться про незвичайно важливу справу вчасного виготовування заповітів останньої волі. В дуже переконливій й прозоро написаній статті п. Шпитко на низці прикладів із життя виявляє величезну шкоду, яку приносять одиницям і всій нашій суспільності занедбання цього обов'язку кожної людини, зокрема самітньої або такої, рідні якої перебувають за залізною заслоною. Слід бути вдячним авторові за його статтю й прилучитися до його заклику, щоб усі наші земляки, не дожидаючи глибокої старости чи поважної недуги, завчасу виготовляли свій заповіт останньої волі і, якщо цінять громадські надбання й дбають про їх збільшення, частину свого майна, а в разі самітности ціле майно, призначали на громадські цілі, які найближчі їхньому серцю.

У своїй статті п. М. Шпитко між іншим пише, що, „добре робити тестамент у адвоката, але як хтось не хоче видавати на це грошей, то може сам написати свій тестамент, закликати двох свідків, щоб і вони його підписали", а далі додає: „коли хтось не хоче й свідків кликати, то може власноручно написати тестамент і підписати"...

Не радимо нікому це робити. Хоч тестамент можна написати власноручно, в засаді кожний заповіт останньої волі для його важности потребує підпису свідків. Різні стейти вимагають різне число свідків. Найчастіше двох, але нерідко й трьох. До того всі свідки мусять підписати тестамент в один час, разом, на прохання спадкодавця, який має їм заявити, що це його остання воля.

Від цієї засади право деяких стейтів допускає виїмки, а саме визнає дійсність тестаменту без підписів свідків, але тільки у рідких випадках, які не відносяться до більшости людей. Наприклад, Ню-Йоркський стейт визнає власноручний тестамент без підпису свідків, зладжений людиною в активній військовій службі або моряком на морі, та й такі тестаменти зберігають свою силу звичайно лише один рік після закінчення такої служби, а після того реченця втрачають свою важність. Ню-Джерзький стейт таких власноручних тестаментів без підпису свідків не визнає.

Слід пам'ятати, що кожний стейт має своє спадщинне право, часто дуже відмінне від права сусідніх стейтів. Хоч, в засаді, обов'язує право стейту, в якому виготовано тестамент, при визнанні важности тестаменту має значення також право стейту, в якому спадкодавець помер, чи де знаходиться його майно. До того тестамент є дуже формалістичним документом, для важности якого треба дуже скрупулятно перестерігати відносні постанови права. Тому тестамент повинен виготувати лише правник, і він повинен допильновувати, щоб його підписали спадкоємці і потрібне число свідків. Оплата за виготування тестаменту (звичайно невелика) не повинна й не сміє бути перешкодою в цьому. Браки нефахово виготованого заповіту останньої волі звичайно виявляються щойно після смерти спадкодавця а тоді вже пізно направляти помилку і — неповоротну шкоду!

Ярослав Падох

Д-р Михайло Данилюк

АЛЬКОГОЛЬ Й АЛЬКОГОЛІЗМ

(3)

Щоб осягнути певну концентрацію алькоголю у крові, потрібно випити певну його кількість. Тут також нема абсолютних чисел, бо у практичному житті є багато відхилень, але можна прийняти пересічні дані. Подана нижче таблиця орієнтує, скільки потрібно алькоголю, щоб осягнути певну концентрацію людині вагою 70-80 кілограмів (150-170 фунтів) при нормальному стані здоров'я.

Вміст алькоголю у крові в мілiграм %	*Потрібна кількість алькоголю в унціях (30 грамів ґарка), вживаючи „86 пруф" (43%)*
0.01 до 0.04	1 до 2 унції
0.05 до 0.09	3 до 5 "
0.10 до 0.14	6 до 8 "
0.15 до 0.19	9 до 11 "
0.20 до 0.29	11 до 15 "
0.30 до 0.44	16 до 22 "

У практичному житті можна це перерахувати на вживані форми алькогольних напоїв. Так, наприклад, одна пляшка пива — це приблизно одна унція алькоголю „86 пруф", пересічний коктейл — півтори унції алькоголю (бл. 50 грамів) і т.д.

АЛЬКОГОЛІЗМ

Докладне число алькоголіків в ЗСА, як уже сказано, невідоме. Його визначають від 4.5 до 9 мільйонів, а державні джерела подають на 6.5 мільйона. В медичних кругах приймають, що це останнє число ближче правди, хоч, може, і дещо обнижене.

Загальне число людей, які в той або інший час споживають алькогольні напої, вагається між 85 і 100 мільйонами. Сюди враховуються такі, що п'ють випадково, п'ють лише при нагоді товариської розваги, а також такі, які п'ють багато і часто. „Пияків", себто таких, які п'ють багато і часто, є біля 20 - 25% із загального числа людей, що вживають алькоголь. Сюди враховується 7 - 9% осіб із злоякісним навиком до алькоголю.

Хоч справжні алькоголіки творять основну турботу в суспільстві, державі та медичних кругах, не слід недоцінювати важливість т. зв. товариського пиття, а зокрема проблеми „важчого" і повторюваного споживання алькоголю. Турбота ця засновується на трьох засадничих причинах: 1. усяке пиття, зокрема посилене і повторюване, може бути причиною родинного, суспільного і економічного клопоту; 2. усяке пиття, як це буде видно в розділі „Патологія й алькоголь", може завдавати шкоди окремим органам та цілому організмові людини; 3. усяке пиття, і це дуже важливо, може привести людину до алькоголізму, а з тим і до всяких ускладнень, як для себе, так і для всього суспільства.

Що таке алькоголізм? У дефініцію цього питання в різні часи вкладалось різний зміст, а не рідко виказувалось повну зневагу збоку суспільства щодо алькоголіків, як „суспільних викиднів". Одначе, останніми часами, на базі численних дослідів у поважних медичних центрах світу, прийнялось твердження, що алькоголізм — це хвороба, яка належить до категорії недуг із навиком. Беручи до уваги поширеність цієї недуги, вона може викликати більше лиха, як, наприклад, наркоманія або зловживання ліками. Чимало медичних авторитетів уважає алькоголь за один з найгірших отруйних медикаментів.

Визнаючи алькоголізм за недугу, Світова Організація Здоров'я стверджує, що алькоголізм — це хронічний розлад поведінки, яка виявляється повторюваним споживанням алькоголю понад міру соціяльних стандартів, а вживання його підміновує людське здоров'я та суспільні й економічні функції.

Американська Медична Асоціяція у своєму „Підручнику про алькоголізм" подає, вслід за Світовою Організацією Здоров'я, таку дефініцію алькоголізму: „Алькоголізм — це недуга, яка характеризує себе надмірною увагою до алькоголю із втратою контролі його споживання, ведучи до сп'яніння (інтоксикації), коли пиття вже почалось, і виявляє себе через хронічність, прогресивність навику та тенденцію повороту. Вона пов'язана із фізичним недомаганням та розладом емоційних, професійних і соціяльних пристосувань, будучи прямим наслідком постійного вживання алькоголю понад міру".

На базі проведених дослідів можна сказати, що алькоголік — це людина, яка вживає алькоголь постійно, понад міру, а основне — без контролі. Раз почавши пити, він не в стані сконтролювати споживання алькоголю. Оскільки для алькоголіка симптоми при відлученні від алькоголю дуже важкі і неприємні, він не вагається почати новий день повторенням пиття. Відлучення від алькоголю, або похмілля буває в алькоголіка далеко важчим, як в інших людей. Тому навик до алькоголю дуже подібний до навику при наркоманії. Алькоголік п'є, щоб почувати себе краще, але, раз почавши пити, не знає міри. Якби при великій власній напрузі або з помічччю професійного лікування він перестав пити, в нього залишається помітна тенденція повороту до пиття, як це буває у наркоманів. Подібність також у тому, що алькоголік побільшує „дози" вживання алькоголю.

(Далі буде)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

В ІТАЛІЇ ЗАКІНЧЧИВСЯ тритижневий поштовий страйк і мешканці Риму та інших міст знайшли в минулий вівторок уперше за той час листи у своїх поштових скриньках. Уряд підвищив 190.000 поштарям платню з кругло 100 дол. місячно на 150 дол., обіцявши дальші полегші.

МАЛА ГІМАЛЯЙСЬКА КРАЇНА СІККІМ ЗАВЕРНУЛА з однопартійного диктаторського правління її володаря до коаліційного уряду трьох тамошніх партій. Сіккім узагалі нараховує 250.000 населення на території 2.800 кв. миль. Сіккім не має свого війська і в своїй закордонній політиці та обороні залежить від Індії.

Головна Управа
Українського Лікарського Товариства Північної Америки
повідомляє, що

З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ УЛТПА
(15 ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ)

— відбудуться —
в днях 26, 27 і 28-го травня 1973 року
на СОЮЗІВЦІ
Оселі Українського Народного Союзу в Кергонксоні, Н. Й.
Подробиці З'їзду у програмках.

Д-р ОЛЕГ ВОЛЯНСЬКИЙ, голова
Д-р ВОЛОДИМИР СЕМКІВ, секретар

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 26-го лютого 1973 року, на 71-му році життя, відійшов від нас

бл. п. АНДРІЙ ГАРКАВИЙ

В часі горя і смутку зазнали ми чимало доказів приязни і помочі від широкого круга Знайомих і Установ. Всім за це сердечна подяка. Зокрема бажаємо висловити щиру вдячність Вир. о. прот. Шадинському за поминальні відправи та слова прощання, о. протопресв. Степанові Білякові, який відправив Службу Божу і Панахиду в 40 день смерти Покійного, 7-го квітня 1973, на саме свято Благовіщення. Висловлюю щиру вдячність Членам ОМУС-у — акторам Його товаришам по праці та членам хору „Кобзар", які спільно відспівали під час Парастасу пісню „Журавлі". Відділові ОбВУА у Філядельфії та Членам ОМУС за зорганізовану і чисельну участь в похоронах. Дир. Алексевичеві сердечно дякуємо за прощальні слова під час Парастасу. Панству Шашаровським, Стерпакам і п. Олені Чупірчук за відвідини і слова потіхи. П. мґр. Волкові і його дружині щира подяка за вінок. Сусідам, що помагали в несенні домовини та взяли участь в похоронах і приносили слова розради і потіхи щиро дякуємо. Панству Сенейкам, Пуйді і п-ні Порітковій та іншим членам хору „Кобзар", що відвідували нас в часі смутку, та взяли участь в похоронних обрядах щире Спасибі. Всеч. о. монсиньйорові Федоровичеві з Катедри на Франкліні за відправу Служби Божої і Панахиди у сороковий день смерти Покійного дуже дякуємо. Також щиро дякуємо усім Приятелям і Знайомим, що жертвували на Служби Божі за душу Покійного.

На прикінці бажаємо висловити подяку родині Насевичів за дбайливе і сумлінне переведення похоронів. Усім ще раз сердечна подяка. Хай Бог винагородить усіх за це сторицею.

Дружина МАРІЯ ГАРКАВА з Родиною.

Літературний вечір 1-го Відділу СУА в Ню Йорку

1-ий Відділ СУА в Ню Йорку влаштував літературний вечір, на який запросив членство та визначних осіб із літературно - мистецького світу. Цей вечір відбувся 17-го березня ц. р. в Українському Народному Домі та був присвячений письменниці дитячих казок та оповідань, Катерині Перелісній. Прелеґентами були ред. „Нашого Життя" п. Уляна Любович Старосольська, та „Веселки" Володимир Барагура, та Ліда Крушельницька зі своїми студентами із Студії Мистецького Слова. Вечір відкрила голова Відділу Леся Гой. Вона представила прелеґентів вечора, гостей та членок Відділу, передавши провід вечора культурно-освітній референтці Анні Сливці, яка попросила до слова ред. Любович - Старосольську.

Вона звернула увагу, на те, що дитяча література — це дуже важливий засіб у вихованні дитини. Читання чи розповідання розвиває у дитини ум, виробляє почування, бо українська мова казок, це мова рідна й дитина буде нею дорожити, тим більше, що в неї її защеплено як першу. На жаль на еміґрації в багатьох випадках не звертається уваги на важливий чинник. Вона підкреслила байдужність і легковажність з боку батьків; вони, щоб позбутись дитини дають її „бейбі ситера" — телевізію, яка із не завжди відповідними програмами викривлює душу дитини і вона з часом стає незрозумілою для власних батьків.

З доповіді ред. Барагури присутні довідались про життьовий та літературний шлях Катерини Перелісної. Він звернув увагу на багатогранність тематики, морально повноцінної, яку цікує радість і мелодійність. Катерина Перелісна це ідеальна письменниця для дітей, рівночасно педагог. Він назвав її ремісником дитячої літератури, бо вона дає великий вклад у національне виховання дитини.

На закінчення імпрези учні Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької, а саме: Софія Зелик, Оксана Ярема, Марта Лопатинська, та Віра Чума, відчитали деякі вірші Катерини Перелісної.

Культурно - освітня референтка Анна Сливка подякувала прелеґентам за їхній вклад у звеличанні письменниці. У заключному слові голова, Леся Гой підкреслила важливість дитячої літератури. Вона подякувала всім за участь і попросила на перекуску.

На цьому вечорі Осипа Куровицька — довголітня і заслужена членка 1-го Відділу, з нагоди вечора присвяченого дитячій книжці, пожертвувала 50.00 дол. на видання дитячої літератури, передавши їх Лесі Храпливій. У приємній атмосфері за кавою і солодким, яке приготовила господарча референтка 1-го Відділу, при співучасті інших членок, Наталія Валько, присутні вимінювались різними думками.

Марія Мотиль

Українці стейту Ню Джерзі вітають Їх Блаженство Ісповідника Віри Христової і Страдника Українського Народу в Нюарку, Н. Дж.

Блаженніший Верховний Архиєпископ

КИР ЙОСИФ VII

Голова Помісної Української Католицької Церкви

прибуде до Парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. дня 14-го травня 1973 року, о годині 6-ій по полудні

1. В годині 6:45 пічнеться процесійний похід від приходства до Церкви.
2. В годині 7-ій вечора пічнеться Архиєрейський Молебень до Божої Матері, а відтак посвячення нового Іконостасу.
3. Після врочистого посвячення Іконостасу слідуватиме привітальна програма в Церкві. Привіти від дітей, молоді, мирян і духовенства. Хор парафії св. Івана Хрестителя виконає релігійно-мистецьку частину програми.
4. Спеціяльні телевізори і голосники будуть уложені в церковній залі і на дворі для вірних, що не зможуть поміститись в Церкві, щоб дати змогу всім зібраним брати живу участь в урочистостях.
5. Слідуючого дня в вівторок, 15-го травня, о год. 9-ій рано, Їх Блаженство відслужить Архиєрейську Божественну Літургію в сослуженні Владик і Священиків. Запрошується всіх дітей парафіяльних шкіл в стейті Ню Джерзі, молодь і вірних.
6. Після Святої Літургії відбудеться зустріч мирян з Їх Блаженством.
7. О годині 3-ій по полудні Верховний Архиєпископ залишить Нюарк і відлетить з Владиками і секретарем до Клівленду.
8. На урочистості в понеділок, 14-го і вівторок, 15-го травня НІХТО НЕ ПОТРЕБУЄ ЖОДНИХ КВИТКІВ ВСТУПУ.

- Прийдім всі, діти, молодь і старші привітати нашого Первоієрарха, незломного Борця за Віру Христову, за права нашої Церкви, за Український Нарід.
- Прийдім всі! Привітаймо Голову Помісної Української Католицької Церкви, віддаймо Йому належну пошану, вдячність і підтримку в Його змаганнях за створення Києво-Галицького Патріярхату і за єдність Української Католицької Церкви в цілому світі.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ ДЛЯ ПРИВІТАННЯ ГОЛОВИ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КИР ЙОСИФА VII

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ІЛЛІНОЙ
ділиться сумною вісткою, що 4-го травня 1973 року на 60-му році життя, по довгій, важкій недузі відійшов у Вічність

бл. п. Д-Р РОМАН КОВАЛЬСЬКИЙ

колишній старшина й лікар Української Дивізії, активний член Товариства, бувший член ділового комітету Т-ва, наш Друг і Приятель.

Висловлюємо глибоке співчуття для Вельмишановної Дружини, близької і дальшої Родини.

Хай американська земля заступить Йому рідну!

УПРАВА УЛТПА — ВІДДІЛ ІЛЛІНОЙ

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ІЛЛІНОЙ
ділиться сумною вісткою, що 5-го травня 1973 року на 49-му році життя, по довгій, важкій недузі відійшов у Вічність

бл. п. Д-Р ОСИП ЖИДЯК

бувший член виділу Управи і активний член Товариства, наш Друг і Приятель.

Висловлюємо глибоке співчуття для Вельмишановної Дружини, близької і дальшої Родини.
Хай американська земля заступить Йому рідну!

УПРАВА УЛТПА — ВІДДІЛ ІЛЛІНОЙ

ПОХОРОН — 9-го травня 1973 р. о год. 9-ій рано, в похоронному заведенні Музики.

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого, Одинокого СИНА

бл. п. ЮРКА РОМАНЬЦЬО

який був забитий у Валінґтон, Ню Джерзі 14-го травня 1972 р., по закінченні польської забави і тіло якого знайшли в ріці 15-го травня 1972 р., за спокій Його душі будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в БРУКЛИНІ — в Церкві СВ. ДУХА, в НЕДІЛЮ, 13-го ТРАВНЯ, о 12-ій годині;
в НЮАРКУ — в Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, 14-го ТРАВНЯ, о 7-ій годині і
в Церкві СВ. ЮРА на МАНГЕТТЕНІ, 15 ТРАВНЯ, о год. 6:30.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що на Рідних Землях у Львові відійшла у Вічність 2-го квітня 1973 року, на 75-му році життя

сл. п. АНТОНІНА ТАТАРСЬКА ГРИЦЬКІВ

довголітня учителька в селі Попелі біля Дрогобича.
ПОХОРОН відбувся в Дрогобичі, 3-го квітня 1973 року.

Залишені в смутку на рідних Землях:

ДМИТРО — чоловік
РОМАН, ЗЕНОН — сини з родинами
АННА АНТОНІВ — донька з чоловіком та п'ять внуків
ФРАНЦІСКА ДАХНІВСЬКА — сестра з синами: МИРОН і ІГОР з родинами в Чікаґо, Ілл.
ОЛЕКСАНДЕР ТАТАРСЬКИЙ — брат з родиною у Філядельфії, Па., ЗОА
АНАСТАЗІЯ ТАТАРСЬКА — братова в Польщі
АНАТОЛЬ ТАТАРСЬКИЙ в Латві з родиною — братанок
ІРЕНА КОЗАК — братанка з родиною в Торонті, Канада
ЗЕНОН ТАТАРСЬКИЙ — братанок з родиною в Торонті, Канада

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

ким діячам у підході до ФКУ, двох членів Екзекутиви УККА, а саме: екзекутивний директор Іван Базарко та секретар Ігнат Білинський внесли резиґнацію із своїх постів. Текст цього листа відчитано на засіданні. В ньому кинено також обидливі закиди в сторону трьох визначних науковців української спільноти в Америці. По довшій дискусії, в якій взяли участь майже всі присутні, прийнято одноголосно резолюцію ,яка осудила поступок організаційного референта ФКУ та заявила повне довір'я вищезгаданим особам. На одноголосне прохання всіх членів Екзекутиви пп. І. Базарко і І. Білинський відтягнули свої заяви резиґнації. Рівночасно Екзекутива УККА рішила передати справу Громадському Судові УККА. Постанову Екзекутиви УККА подаємо при кінці 'звіту.

Проф. Іван Вовчук відчитав заяву Головної Управи ООЧСУ відносно стану українських студій в Гарварді, яка критично аналізує писання і дії провідних членів Центру Українських Студій в Гарварді.

Після довгої дискусії Екзекутива УККА, керуючись рішенням Ради Директорів УККА із лютого цього року, одноголосно постановила скликати спеціяльну конференцію в справі катедр українознавчих студій в Гарварді, до якої, крім представників УККА, будуть запрошені відпоручники Наукового Товариства ім. Шевченка, Української Вільної Академії Наук, Асоціяції Українських Професорів Американських Університетів, Українського Історичного Товариства, Наукової Ради ФКУ та Конференції Центральних Студентських і Молодечих Організацій, як теж представників Українських Студій в Гарварді. Таку конференцію рішено відбути в неділю 3-го червня 1973 року в Українському Інституті Америки в Ню Йорку.

Звітування інших референтів

З черги звітували інші референти поодиноких ресортів діяльности УККА.

Мґр Уляна Дячук, касирка УККА, звітувала про засідання Фінансової Комісії УККА та подала такі рекомендації цієї комісії:

Фінансова Комісія на своїм Засіданню розглянула ряд проблем і внесла такі рішення.

1) Для більцого успіху у збірці Національного Датку рекомендується доложити всіх старань, щоб заіснував Відділ Українського Конґресового Комітету Америки в Чикаґо. Брак такої клітини дуже відбивається на українській громаді Чикаґо та на цілій системі УККА.

2) Продовжувати збірку фондів на купно будинку УККА, але до часу, коли цей плян буде зреалізований, треба конечно перенести Канцелярію до кращих і більш відповідних приміщень.

3) В магазинах УККА знаходиться великий інвентар нерозпроданих книжок. Комісія пропонує розіслати їх до Відділів УККА по місцевостях і уповноважнити їх розпродати книжки по нижчих цінах, як вони колись продавались. Цим допоможемо зменшити книжковий інвентар та дістанемо деякий прибуток до каси УККА.

4) Вирішено одобрити закуп 50 примірників Історії УПА та інших книжок і дати до публічного відома, що УККА купує книжки для роздачі по бібліотеках.

5) Об'єднання Мистців Української Сцени приготовляється до видання Книги Українського Театру. Вони звернулися до нас про фінансову піддержку у виданні. З огляду на те, що Об'єднання Мистців погодилося без винагороди взяти участь в мистецькій частині Жалобної Маніфестації, яка відбудеться 26-го травня у Вашинґтоні, Фінансова Комісія рекомендує, замість гонорару за участь в Маніфестації, признати Об'єднанню Мистців Української Сцени дотацію в сумі $250.00 на видання цієї книжки.

6) Вплинув лист за підписом проф. В. Омельченка з пропозиціями приготовлення контракту на книжку „Акти Української Державности", яку приготовляє проф. д-р Оглоблин у співпраці з д-ром Омельченком. Контракт виготовить правний дорадник УККА адвокат І. Рорертс.

Вона заявила, що збіркова кампанія Українського Народного Фонду буде переведена в місяцях вересні та жовтні ц. р., а не в травні й червні, як це було запляновано.

Проф. Іван Вовчук, голова Політичної Ради УККА, звітував про дві сесії Ради, що відбулися цього року, та про проведену роботу, як теж подав рекомендації для виконання Екзекутивою УККА.

Д-р Матвій Стахів, голова Комісії публікацій та інформацій ,звітував про підготовку кількох праць, які повинні вийти з рамені УККА, а саме: праця бл. п. проф. К. А. Менінґа про паралелі американської та української революцій, історія українського поселення в Америці, історія Актів Української Державности, підготовлювана проф. О. Оглоблином та д-ром В. Омельченком, та збірка статтей про 50-ліття існування СССР.

Проф. д-р Богдан Гнатюк, голова Комісії для студій сучасного стану та прав людини в Україні, говорив про конкретні пляни Комісії та подав ряд пропозицій до виконання, які заплянувала Комісія.

Приїзд Брежнєва до Америки

У зв'язку з приїздом Леоніда Брежнєва, генерального секретаря КПСС до Америки при кінці червня ц. р., д-р Володимир Душник запропонував, щоб УККА закупив сторінку в одному з більших американських часописів в Ню Йорку чи Вашинґтоні, представляючи поневолення та нищення української культури та русифікацію Брежнєвим та його комуністичними аґентами в Україні. Таку заяву підпише ряд американських і українських університетських професорів, а д-р В. Душник виготовив проєкт такого звернення. Тому, що таке політичне звернення є надзвичайно коштовне в американській пресі, потрібні додаткові фонди до реалізації цього проєкту. Екзекутива УККА рішила звернутися до всіх центральних українських організацій з проханням прийти з матеріяльною допомогою в реалізації цього важливого політичного почину.

ПОСТАНОВА ПЛЕНАРНОЇ СЕСІЇ ЕКЗЕКУТИВИ УККА В СПРАВІ СПОСОБІВ ПОЛЕМІКИ

Розглянувши в дні 5-го травня 1973 р. обіжник організаційного референта Фонду Катедр Українознавства (ФКУ) п. Богдана Тарнавського до представників ФКУ на місцях п. з. „Знову підступ, щоб припинити дію ФКУ" та замітку в виданні ФКУ п. з. „Руїнницьке бушування", пленарна сесія Екзекутиви УККА пригадує всім, що:

1. УККА завжди дотепер заступав і заступає засаду, що конструктивна критика діяльности українських національних установ і діячів у наших демократичних відносинах є вільна і допускальна, а навіть побажана;

2. З жалем стверджує, що обіжник організаційного референта ФКУ і згадана замітка у виданні ФКУ не є в добрій вірі відповіддю на статті з науковою критикою дотеперішніх вислідів діяльности Катедр Українознавства при Гарвардському Університеті, надруковані проф. Степаном Гораком, проф. Дмитром Штогрином і проф. Левом Шанковським, бо в цій відповіді нема наведених наукових арґументів згаданих авторів і не подано на них власних протиарґументів; — наведені публікації організаційного референта ФКУ п. Богдана Тарнавського є в наслідок того не лише голословними особистими нападами на згаданих науковців, але також злобним очорненням їх національно-громадського характеру;

3. Пленарна сесія Екзекутиви УККА стверджує, що злобне очорнення організаційним референтом ФКУ, у згаданих публікаціях ФКУ, заслужених громадських діячів, членів Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки — секретаря Ігната Білинського і екзекутивного директора Івана Базарка, кинене на них без жадного приводу, бо вони ніде не публікували критичних статтей щодо діяльности Катедр Українознавства при Гарвардському Університеті і ніколи не виступали проти збірок на ФКУ;

4. Згадані напади на обидвох членів Екзекутиви УККА є очевидно також атакою на Український Конґресовий Комітет Америки, не зважаючи на те, що УККА увесь час спонзорував дотеперішню збіркову акцію на Фонд Катедр Українознавства;

5. Тому пленарна сесія Екзекутиви УККА вимагає від Екзекутиви ФКУ осудити ці непрактиковані дотепер в українському громадському житті напади організаційного референта ФКУ п. Богдана Тарнавського на згаданих науковців і громадських діячів, а зокрема на провідних членів Екзекутиви УККА, та дати їм відповідну сатисфакцію;

6. Пленарна сесія Екзекутиви УККА складає свою щиру подяку секретареві Ігнатові Білинському і екзекутивному директорові Іванові Базаркові за їхню жертвенну дотеперішню національно-громадську працю в рямках УККА та в інших українських національних організаціях і висловлює їм своє глибоке співчуття з приводу нічим не виправданого очорнюючого нападу на них, а теж висловлює їм однодушно вотум повного довір'я до інтеґральности їхнього громадського характеру та до їхньої праці на відповідальних становищах в УККА.

ЗСА БУДУТЬ ЗМАГАТИСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

нутися вперед і в цьому році". У своїй промові президент Ніксон торкнувся ще раз питання накреслених цілей і завдань. Серед усіх цих цілей, говорив він, „найважливішою понад усе інше для теперішнього Президента З'єднаних Стейтів є справа побудови нової структури миру у світі. Це зумовлене тим, що коли Президент ЗСА, виконуючи цю найважливішу ролю, не перебере на себе проводу у цій справі, маючи підтримку з боку населення і Конґресу, ми не будемо мати миру. В цьому суть справи. Бо немає другої держави у світі, яка була б настільки сильною і немає іншої групи держав, яка б могла дати такий провід. Ми намагалися упродовж минулих чотирьох років вив'язатися з цієї відповідальности. Ми зробили поступ. Ми будемо продовжувати його робити, ми будемо вив'язуватися з нашої відповідальности на протязі наступних три з половиною років". Президент Ніксон підкреслив, що його урядування на теперішньому етапі найшлося у кризі, але, казав він, за останніх 27 років політичної активности він мав багато періодів піднесення і занепаду. Був час, коли він дивувався, чи справді він має будь-якого приятеля, але сьогодні він стоїть перед Республіканською партією і перед Америкою не як той, що програв, а як той, що виграв — „сьогодні ми всі стоїмо тут як ті, що виграли. Найкраща сталь мусить пройти найперше найгорячіший вогонь". Присутні на вечері тепло вітали президента Ніксона, що він окремо відзначив у своїй промові. Все таки, коли йдеться про фінансовий аспект вечера, то він, як заявив Джордж Буш, голова Крайового комітету, себе не виправдав. Партійний провід сподівався зібрати яких 2 мільйони долярів, а зібрано всього не більше як 800.000 долярів. Від участи у вечері відмовився навіть такий видатний прихильник президента Р. Ніксона, як Баррі Ґолдвотер, на думку якого це не був відповідний час на таку вечерю.

ПАРАФІЇ І ГРОМАДИ ГОТУЮТЬСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

ферсон, з участю губернатора стейту, посадників міст метрополії, президента університету та деяких законодавців;

4. У п'ятницю, 25-го травня, Блаженніший буде гостем парафії св. Івана Хрестителя на заході міста;

5. Того ж дня о год. 7ій вечора Служба Божа в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку;

6. В суботу, 26-го травня рано в церкві Непорочного Зачаття Служба Божа для шкільної молоді й опісля відлет Гостя з Детройту.

Залежно від обставин, плян цей міг би ще бути змінений.

ПІДГОТОВА ДО ЗУСТРІЧІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк (М. Г.) — За ініціятивою місцевого Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви та в порозумінні й при співпраці пароха церкви св. Юра о. д-ра Володимира Ґавліча, ігумена ЧСВВ, 25 квітня ц. р. на форумі Об'єднаного Комітету Організацій міста Ню Йорку створено Громадський Комітет Метрополії Ню Йорку для привітання і вшанування Блаженнішого Иосифа VII, Верховного Архиєпископа Помісної Української Католицької Церкви. Комітет очолив д-р Роман Осінчук і до нього увійшли представники різних організацій і установ.

Перше ділове засідання Комітету відбулося 2 травня в Українському Народному Домі, на якому обрано президію, себто трьох заступників голови — мґра І. Базарка ,пані Кіршак й інж. Володимира Богачевського та секретаря — Евгена Данилюка. Засідання відкрив й керував ним д-р Р. Осінчук. Він поінформував, що Блаженніший буде в Ню Йорку перед своїм відлетом до Риму. Ню Йорк буде його останнім місцем відвідин. В Ню Йорку Їх Блаженство задержиться три дні 9, 10 і 11 червня .Умовно плянується так: в суботу відбудеться зустріч Блаженнішого з українською молоддю. В неділю, 10 червня буде торжественна Архиєрейська Служба Божа, а вечером бенкет в Американа готелі. На понеділок заплянововано зустрічі Їх Блаженства з представниками різних організацій й установ. Для кращого вшанування Блаженнішого створено цілий ряд окремих комісій, які будуть займатись дотичними справами. Церковна Комісія, яку очолив о. д-р Володимир Ґавліч, матиме за завдання займатись цими питаннями; фінансову комісію очолив д-р Володимир Савчак, її завданням буде провести потрібну кампанію і зібрати гроші на Дар Любови для Їх Блаженства; Бенкетову комісію очолив Ярослав Пастушенко, який зразу повідомив, що вже є замовлена заля на бенкет у Американа готелі. Це зроблено при допомозі Василя Никифорука, який є управителем у цьому готелі. При його допомозі вдалось виєднати приступні ціни на бенкет. Вирішено, що квиток на бенкет від одної особи коштуватиме 30 дол., а від 2-ох осіб з одної родини 50 дол. Імпрезову комісію очолив інж. Аполінарій Осадца. Її завданням буде підготовити мистецьку частину і домовитись з Об'єднанням Українських Мистців, щоб вони з приводу цієї події влаштували мистецьку виставку. Порядкову комісію очолили д-р Іван Козак і капітан поліції М. Луців. Їх завданням буде вдержувати порядок під час всіх імпрез. Молодечу і студентську комісію очолив Корнель Василик; Комісію авдієнцій очолив д-р Василь Палідвор. Комісію зв'язків і преси очолив Микола Галів. До всіх повищих комісій входить по п'ять і більше осіб. Крім цього, кожна комісія має право кооптувати нових членів. Комісії мають працювати самостійно, але свою працю узгіднювати з президією Громадського Комітету.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТЕКЛЯ ЗАТКОВСЬКА, членка УНС Відд. 200 Т-ва Вільна Україна в Озон Парку, Н. Й., померла 20 березня 1973 р. на 75 р. ж. Нар. в с. Струсів, пов. Теребовля, Україна і стала членкою УНС в 1934 р. Полишила в смутку сина Михайла, доньку Марію, 3 внуків та сестру Ольгу. Похорон відбувся 22 березня ц. р. на цвинтарі St. Charles, Лонг Айленд, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Пригода, секр.

СТЕЛЛА КУПНІР — членка УНС Відд. 235 Б-ва св. Михаїла в Роксфорд, Огайо, померла 28 січня 1973 р. на 53 р. ж. Нар. в Роксфорд, Огайо і стала членкою УНСоюзу в 1947 р. Лишила в глибокому смутку дочки: Михайлину, Антоніну і Джакелліну. Похорон відбувся 31-го січня ц. р. на цвинтарі Кальварія в Толідо, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

О. прот. ВАСИЛЬ ГОРОХІВСЬКИЙ, член УНС Відд. 387 Т-ва Любов в Виллимантик, Конн., помер 27 грудня 1972 р. на 83 р. ж. Нар. в с. Збаниці на Поділлі, Україна і став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку дружину Марію, 4 синів: Миколу, Василя, Александра і Михайла. Похорон відбувся 30 грудня 1972 р. на цвинтарі св. Івана в Честерфілді, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Олійник, секр.

ЕВА САЛЮК, членка УНСоюзу Відд. 270 Б-ва св. Івана Хрестителя в Джерзі Ситі, Н. Дж., померла на 76 р. ж. Народ. в Угневі, Україна і стала членкою УНС в 1933 р. Полишила в смутку 2 дочки: Марію і Павлину, 7 внуків, 14 правнуків і брата Юрія. Похорон відбувся 4 березня ц. р. на цвинтарі Holy Cross, N. Arlington, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
С. Остронський, секр.

РОМАН СПОЛЬСЬКИЙ, член УНС Відд. 480 Б-ва св. Юрія Переможця в Сарнії, Онтаріо, Канада, помер 16 лютого ц. р. на 54 р. ж. Нар. в Отрипо, Україна і став членом УНС 1968 р. Полишив у смутку дружину Ярославу, 2 доньки: Ліду і Марту. Похорон відбувся 19 лютого 1973 р. на цвинтарі Our Lady of Mercy в Сарнія, Онт., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Ярослава Спольська, секр.

НИКИФОР ЧОРНОГОР, член УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, Огайо, помер 9-го березня 1973 р. Нар. в с. Конопівка, Полтавщина, і став членом УНС в 1951 р. Полишив у смутку дружину Тетяну, дочку Ольгу, зятя і 2 внуків. Похорон відбувся 12 березня ц. р. на цвинтарі Riverside в Клівленді, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Гр. Кісіль, секр.

ГРИГОРІЙ МАГУН, член УНСоюзу Відд. 26 в Тамс, В. Вір., помер 17 грудня 1972 р. на 81-му році життя. Полишив у смутку дружину Катерину.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ТІНА ТЕРЕСА РУБ, членка УНС Відд. 292 Б-ва св. Івана Хрестителя в Детройті, Мич., померла на 8 р. ж. Народилася в Детройті, Міш. і стала членкою УНС в 1965 р. Полишила в смутку тата і маму та сестру Анну Марію. Похорон відбувся 2 лютого 1973 р. на цвинтарі St. Hedwig, Dearborn Heights, Mich.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Федик, секр.

ТАДЕЙ СОЛУК, член УНСоюзу Відд. 12 Т-ва Гомін в Гартфорді, Конн., помер на 62 р. ж. Нар. в с. Вісніч Новий. Став членом УНСоюзу в 1965 р. Полишив у смутку дружину Мирославу, дочки: Лідію, Андрею Марту і Христину та внуків. Похорон відбувся 20 грудня 1972 р. на парохіяльнім цвинтарі в Гласонбурн, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Лучкань, секр.

МАРІЯ ГУТ (БАГРІЙ), членка УНС Відд. 490 Т-ва ім. І. Франка в Ірвінґтоні, Н. Дж., померла 25 січня 1973 р. на 84 р. ж. Нар. в Черніївцях, пов. Збараж, і стала членкою УНС в 1926 р. Полишила в смутку сина Володимира, 2 внуків і 5 правнуків. Похорн відбувся 29-го січня ц. р. на цвинтарі Evergreen, Hillside, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
Олена Чорновмаз, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 20-го ТРАВНЯ 1973 р.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Квартальні збори С-ва Любов 37 Відділ о год. 2-ій по пол. в УНдомі, 214 Фултон вул. Проситься чл. прибути. — А. Реклайтес, предс., М. Огар, кас., Анна Гнатюк, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6930. Тарзана щасливо занесли на човен

WHILE GROGGY, LEG-NUMBED, TARZAN, RESCUED BY THE URURUS, IS CARRIED TO THE HIJACKED RIVER CRUISER...

I SHOT YOUR PISTOL FROM YOUR HAND AS A LESSON...NOT TO THREATEN ME! I DISLIKE KILLING A COMRADE, KOZENKU!

WE HAVE EVIL MEN'S BOAT, SO MAYBE THEY TRY FLY AWAY IN SKY MACHINE...

...BUT I KNOW HOW TO MAKE SKY MACHINE LIKE WOUNDED BIRD- SO IT NOT FLY FROM US!

У тому часі, як урурці врятували зачмеленого слабого у ногах Тарзана, і перенесли його до схопленого річного судна...

Я вистрелив тобі пістолю з руки для науки, щоб ти не погрожував мені! Я не люблю збивати товариша, Козенку!

Ми маємо човен злих людей, то може вони пробуватимуть відібрати його небесною машиною...

Але я знаю, як зробити, щоб небесна машина стала подібною до зраненої птахи — отже вона не відбере нам.